

PŘÍHODY Z BYTÍ

ANNA ČTVERÁKOVÁ

Anna Čtveráková

PŘÍHODY Z BYTÍ

CESTOVÁNÍ

Turecko

Odlétám se svou švagrovou do Turecka. Nabídky jsou veliké, ale výběr nechám na švagraši.

Už jsem kdysi v Turecku byla, ale je to už mnoho let. Tehdy nás byla větší parta – manžel a kolegyně z práce.

Tenkrát hned po příletu do Antalye nás samozřejmě přivítalo velké vedro - no tak paráda. Hned v recepci jsme zažili šok, když pikolík vzal mému muži kufr a ženských si ani nevšiml.

Ale můj muž je gentleman, tak děvčatům pomohl sám.

Hned druhý den jsme zažili další šok, přistoupil k nám večer jeden Turek, a že by byl o dvě z nás zájem... manžel že ne, že jsme všechny jeho... on se zeptal: „A to bez viagry?!“

A měli jsme od nich pokoj!

Také jsme si v recepci vyměňovali peníze... dostali jsme spoustu papírků, v tu chvíli jsme vlastně byli milionáři, měli jsme spoustu bankovek, ale hodnota nulová!

Ubytovali nás v krásném hotelu s ještě hezčím bazénem, každé ráno před snídaní jsem si chodila zaplavat, to jsem ještě nebyla líná...

Ještě jeden zážitek jsem tenkrát měla. Koupila jsem si takový pěkný komplet z Domu módy, červený s puntíky, fakt super, a byla z toho bezva fotka přímo z pobřeží Antalye.

Syn mojí kolegyně byl ředitel Čedoku, a když tu fotku viděl, moc se mu líbila, tak ji dal do příštího katalogu Čedoku.

To byla moje vteřinová chvíle slávy.

Tak a dost vzpomínání a hurá do současnosti. Dnes už nejsme ze všeho tak vyvalení a jsme lépe informovaní. Jaká asi bude změna po těch 25 letech?

No, moře je určitě na stále stejném místě, stále stejně kouzelné a zároveň zrádné, vzduch asi taky pořád úžasný. Proto se tam taky člověk trmácí, no ne?

Letíme úplně novým letadlem z Jihoafrické republiky, letušky černošky, mluvily jenom anglicky, bohužel my trochu německy a rusky z gymplu... no, ale máme ruce a obličej...

Po vystoupení z letadla v Antalyi ještě 90 km do hotelu.

Nastupovaly jsme jako poslední, tak jsme seděly vzadu. Jak jsme vyjeli, tak hned šofér naboural, nijak to neřešil a jeli jsme dál. Bylo to už únavné, tak jsme usnuly.

Ha, když jsem se probrala, tak jsem zjistila, že mám úplně mokré tričko!!! No přesně jako Miss mokré tričko, ale zezadu, hahahaha... asi kapala klimatizace.

V hotelu jsme dostaly pokoj a honem vybalit. Ale ouha, ouha, otevřeme balkon a tam dole kachny, kva, kva, kva, no co to je? V Turecku? Tak to není vůbec příjemný, honem do recepce a chceme jiný pokoj... prý zítra, tak musíme vydržet... přežily jsme a ráno nás přestěhovali.

A po snídani hurá k moři! Počasí super, projdeme od hotelu podchodem a jsme tam.